

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 26 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ທັນວາ 2012

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຂຸນລະປະຫານ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການດຳເນີນກົດຈະການຂຸນລະປະຫານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຂຸນລະປະຫານ ເປັນຕົ້ນ ການກໍ່ສ້າງຂຸນລະປະຫານ ທຸກປະເທດ ແລະ ທຸກຂະໜາດ ມີຄຸນນະພາບ, ມີປະສິດທິຜົນ, ທີ່ກັຕືອງຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການສະໜອງນັ້ນ, ບ້ອງກັນໄຟແຫ້ງແລ້ງ, ໄພນັ້ນທົ່ວມ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ສິ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ແກ້ໄຂຄວາມຫຼຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາຜົ່າ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2 ຂຸນລະປະຫານ

ຂຸນລະປະຫານ ແມ່ນ ລະບົບການສະໜອງນັ້ນ ແລະ ການລະບາຍນັ້ນ ເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ ຂໍ້ປະກອບດ້ວຍ ລະບົບທິວານ, ລະບົບທິດ ບ້ອງກັນແລ້ງ ແລະ ລະບົບປ້ອງກັນນັ້ນທົ່ວມ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບ ຂຶ້ນໍາໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ເຖິງນີ້:

1. ຫົວງານ ໝາຍເຖິງ ເຂື້ອນ, ອ່າງເກັບນັ້ນ, ຝາຍນຳລົ້ນ, ທາງລະບາຍນຳລົ້ນ, ຈັກສູບນັ້ນ, ປະຕຸນຳ ຂຶ້ນໍງນຳຜ່ານອ່າງຜ່ອນກຳລັງນຳ ສູ່ຄອງເໝືອງແມ່ ແລະ ເຮືອນຈັກໄຟຟ້ານຳຕົກ ຊະໜາດນ້ອຍ;
2. ເຂື້ອນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ສ້າງຕັນຫາງແລວນຳ ເພື່ອຍົກລະດັບນຳໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແມ່ໄສ່ ກັກນັ້ນ ເປັນອ່າງເກັບນັ້ນ ແລະ ອ່າຍນຳເຂົ້າສູ່ເນື້ອທີ່ການຜະລິດ;
3. ທາງລະບາຍນຳລົ້ນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ສ້າຄົນ ເພື່ອລະບາຍນຳອອກຈາກອ່າງເກັບນັ້ນ, ບໍ່ໃຫ້ລະດັບນັ້ນໃນອ່າງ ສູງຂຶ້ນລົ້ນຜ່ານສັນເຂື້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຕົວເຂື້ອນ;
4. ຝາຍນຳລົ້ນ ໝາຍເຖິງ ຝາຍທີ່ສ້າງຂຶ້ນຕັນແລວນຳ ເພື່ອຍົກລະດັບໃຫ້ນຳສູງຂຶ້ນ, ໄ້າ ລົ້ນສັນຝາຍໄດ້ ຕາມເຕັກນິກການອອກແບບ ແລະ ສາມາດໄໝເຂົ້າປະຕຸນຳປາກຄອງເໝືອງຕາມຄວາມຕັ້ງການ;
5. ປະຕຸນຳ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຄວບຄຸມກະແສໄໝຂອງນຳດ້ວຍລະບົບປະຕຸ ປິດ-ເປີດ ສິ່ງນຳໄປສູ່ອ່າງຜ່ອນກຳລັງນຳ ແລະ ຄອງເໝືອງແມ່;
6. ອ່າງຜ່ອນກຳລັງນຳ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອໜູດຜ່ອນກຳລັງແຮງຂອງນຳກ່ອນ ໄ້າເຂົ້າສູ່ຄອງເໝືອງແມ່ ແລະ ແມ່ນຳລຳເຊີ່ມະຊາດ ຫັງບ້ອງກັນການເຊາະເຈື້ອນ;
7. ລະບົບທິດ ໝາຍເຖິງ ລະບົບຄອງເໝືອງແມ່, ຄອງຂັ້ນສອງ, ຄອງຂັ້ນສາມ ແລະ ຄອງຄົນນາຄູ່ ເພື່ອສິ່ງນຳໄໝເຂົ້າສູ່ໄຮ່ນາ;
8. ຄອງເໝືອງແມ່ ໝາຍເຖິງ ຄອງເໝືອງທີ່ສິ່ງນຳໃຫ້ບັນດາຄອງຂັ້ນສອງ ຫຼື ຄອງຂັ້ນສາມ;
9. ຄອງເໝືອງຂັ້ນສອງ ໝາຍເຖິງ ຄອງເໝືອງທີ່ແຍກມາຈາກຄອງເໝືອງແມ່ ເພື່ອສິ່ງນຳໃຫ້ບັນດາຄອງຂັ້ນສາມ;
10. ຄອງເໝືອງຂັ້ນສາມ ໝາຍເຖິງ ຄອງເໝືອງທີ່ແຍກອອກຈາກຄອງເໝືອງຂັ້ນສອງ ຫຼື ຈາກ ຄອງເໝືອງແມ່ ເພື່ອສິ່ງນຳເຂົ້າຄອງຄົນນາຄູ່;
11. ຄອງຄົນນາຄູ່ ໝາຍເຖິງ ຄອງເໝືອງທີ່ແຍກອອກຈາກຄອງເໝືອງຂັ້ນສາມ ເພື່ອສິ່ງນຳເຂົ້າໄຮ່ນາ ຂອງຊາວກະສິກອນ ຫຼື ຄອງລະດັບໄຮ່ນາ ຊຶ່ງແມ່ນຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງເອົາເອົາ ເພື່ອຄວບຄຸມນຳໄໝເຂົ້າສູ່ໄຮ່ນາ ແລະ ລະບາຍນຳອອກຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພິດ ແຕ່ລະຊະນິດ;
12. ອາຄານຕາມຄອງເໝືອງ ໝາຍເຖິງ ບັນດາອາຄານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະຕຸນຳ, ອາຄານແບ່ງນຳ, ອາຄານຍົກນັ້ນ, ອາຄານລະບາຍນຳຂ້າງຄອງ ບໍ່ໃຫ້ນຳໄໝລົ້ນຜ່ານສັນຄອງເໝືອງ, ອາຄານ ຕັນນຳຢູ່ຫ້າຍຄອງ, ທໍ່ລອດຄອງເໝືອງ ແລະ ຂົວຂ້າມຄອງເໝືອງ;
13. ຄອງລະບາຍ ໝາຍເຖິງ ຄອງເໝືອງທີ່ມີລະດັບຕໍ່ກວ່າລະບົບຄອງທິດ ຂຶ້ງສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອລະບາຍນຳ ທີ່ເກີນຄວາມຕ້ອງການ ຫຼື ຖວມຂັ້ງເນື້ອທີ່ການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ໄໝໄປສູ່ຄອງລະບາຍ

ແມ່ ໄຫຼຜ່ານປະຕູນນັ້ນ ຫຼື ສູບອອກສູ່ຫ້ວຍນຳລຳເຊິ່ງທຳມະຊາດ ເພື່ອຫຼົງເວັ້ນຜົນກະທິບຕໍ່ຜົນຜະລິດ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ວມ;

14.ລະບົບບໍ່ອ່ານກັນນຳຖ້ວມ ແລະ ການລະບາຍນຳຖ້ວມຂ້າງເນື້ອທີ່ກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ຖ້ອງກັນ ນຳຖ້ວມ, ປະຕູນກັນນຳຫາງນອກບໍ່ໃຫ້ໄຫວເຂົ້າຖ້ວມເນື້ອທີ່ກະສິກຳ, ລະບົບຄອງລະບາຍໄຫວ ບ່ອງໃສ່ຄອງລະບາຍແມ່ ແລະ ສະຖານີຈັກສູບນັ້ນ ເພື່ອລະບາຍນຳ ອອກສູ່ແມ່ນຳລຳເຊີ່ງ ບໍ່ໃຫ້ ມິນນຳຖ້ວມຂ້າງເນື້ອທີ່ກະສິກຳໃນລະດຸດິນ;

15.ຊົນລະກະເສດ ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດກະເສດສຸມໃນເຂດຊົນລະປະຫານ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ;

16.ເຂດຊົນລະປະຫານ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນຊົນລະປະຫານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທີ່ດິນຫົວງານ, ເນື້ອທີ່ຮັບນຳ, ອ່າງເກົ້ານຳ, ລະບົບຄອງຫົດ, ລະບົບຄອງລະບາຍ ແລະ ເຂດເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ລະບົບຊົນລະປະຫານ ສາມາດສະໜອງນຳໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປ ຕາມ ການສຶກສາ, ສຳຫຼັບແຕ-ອອກແບບ ໂດຍມີຫຼັກເຂດກັນຊົນ ກໍານົດໄວ້;

17.ຄະນະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປະຈຳໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ໂຄງການຊົນລະປະຫານຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ອະໜາດກາງ;

18.ຄະນະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປະຈຳເຂດໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນດາໂຄງການຊົນລະປະຫານຂະໜາດນີ້ອຍ;

19.ລາຄາຫົວໜ່ວຍຊົນລະປະຫານ ໝາຍເຖິງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ໜ້າວຽກໄດ້ນີ້ ຊຶ່ງຄືດໄລ່ ຕາມຫົວໜ່ວຍ ວັດແຍກ ເປັນກີໂລແມ່ດ, ເຮັກຕາ, ແມ້ດກ້ອນ, ຕາແມ່ດ, ແມ້ດຍາວ, ຊຸດ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມໜັກວິຊາການ;

20.ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງຫົວງານ, ລະບົບຄອງ ລວມທັງການປະ ກອບອຸປະກອນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຈັກສູບນັ້ນ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ເຮືອແຍ, ຫໍ່ສິ່ງນັ້ນ, ປະຕູນນັ້ນ, ການປະກອບ ແຜ່ນເປົ້າສຳເລັດຮູບ ຕາມບັນດາຄອງເຂົ້າອັນ ແລະ ກິດຈະການນີ້ນ ທີ່ພົວພັນກັບກິດຈະການ ຊົນລະປະຫານ;

21.ການຝຶ່ນຝູ, ສ້ອມແບງ ໝາຍເຖິງ ການບັບປຸງ, ແກ້ໄຂສ່ວນທີ່ເປົ່າ ແລະ ຊຸດໄຊມ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງຜ່ານມາ ໃຫ້ຄືນສູ່ປົກກະຕິ, ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຫ້າຍີກລະດັບ ໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝ ເພື່ອ ອະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຫົດ ຕື່ມອີກ;

22.ການຕໍ່ເຕີມ ໝາຍເຖິງ ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ ຕາມການອອກແບບ ແລະ ບໍລິມາດ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ ການຍິກລະດັບສັນເຂື້ອນ, ການເພີ່ມຈັກສູບນັ້ນ, ການຂະຫຍາຍລະບົບຄອງຫົດ, ອາຄານແບ່ງນັ້ນ, ຄອງລະບາຍ ແລະ ອື່ນໆ ດ້ວຍການຫັນໄປສູ່ຫັນສະໄໝ ເຫຼືອລະກັວ;

23.ຊົນລະປະຫານບວງຊົນ ໝາຍເຖິງ ຊົນລະປະຫານ ທີ່ປະຊາຊົນ ລວມທັງຄອບຄົວ ເປັນເຈົ້າການສ້າງຂຶ້ນເອງ ໂດຍນຳໃຊ້ວັດຖຸຫອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ ກົງພັດນັ້ນ, ຜາຍໄມ້, ຜາຍກວຍທີ່ນ, ການ ນຳໃຊ້ທີ່ເຮັດຮາງລິນ, ນຳໃຊ້ນຳໃຕ້ດິນ, ພອງສະ ແລະ ອື່ນໆ;

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍກ່ຽວຂ້ອງກາງານຂົນລະປະການ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າ ໄສ່ກິດຈະການຊົນລະປະຫານ ລວມທັງການສ້າງຊົນລະກະເສດຄືບວົງຈອນ ແນໃສ່ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ຕາມທ່າແຮງຕົວຈິງຂອງຜູ້ປະກອບການ ບິນພື້ນຖານຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ນຳໃຊ້ນຳຈາກທ້າຍເຮືອນຈຸກໄຟຟ້ານຳຕົກ ຫຼື ຈາກອ່າງເກັບນຳຂອງເຂື້ອນໄຟຟ້ານຳຕົກ ດ້ວຍລະບົບໄໝເອງ, ສົ່ງເສີມວຽກງານຊົນລະປະທານ ດ້ວຍການໃຫ້ບຸລິມະສິດຕ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ລາຄາ ທີ່ຕົດພັນກັບກົດຈະການຊົນລະປະທານ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ບຸກລະດົມ, ດຶງດູດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນວຽກງານຊົນລະປະທານ ຢ່າງກວ້າງ
ຂວາງ ດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າເຖິງແຫ່ງໆທຶນ ແລະ ສິນເຊື່ອດອກເບັຍຕໍ່.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຂຶ້ນລະປະການ

ວກງານຂົນລະປະການ ດຳເນີນຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຕາມທິດທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ;
 2. ຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ອຸນນະພາບ ຂອງການນຳໃຊ້ຂົນລະປະທານ ຢ່າງຍາວນານ;
 3. ນຳໃຊ້ນີ້ ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະຜູ້ປະກອບການ ຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາສື່ງແວດລ້ອມ;
 4. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການຂົນລະປະທານ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ທັງຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໜູ້, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຂອບທຳຂອງບຸກຄົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 5. ໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຂອບ, ມົງປະມານ, ມີນິຕິກຳທອງຮັບ ແລະ ມີຫຼັກນາຍເຂດຂົນລະປະທານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການຂົນລະປະທານ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະນີໃນການປົກປ້ອກຮັກສາຂຶ້ນພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫຼືດຳເນີນກົດຈະການຊົນລະປະຫາມ ລວມທັງພິນລະເມືອງຫຼຸກຄົນ ລ້ວມແຕ່ມີພັນທະໃນການປ້ອງກັນ, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ ຂັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ປ່າໄມ້, ຂຶ້ວະນາງພັນ ໃນບໍລິເວນເນື້ອທີ່ຮັບນີ້, ອ່າງເຕັບນີ້ ແລະ ແກ່ງ່ງນີ້, ປ້ອງ

ກັນບໍ່ໃຫ້ຕື່ນເຂົ້າ, ບົກແຫ້ງ, ປາສະຈາກມິນລະພິດ ແລະ ນຳຜົນເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ກໍາຊົນລະປະຫານ ແລະ ຂັບພະຍາກອນນຳ ເພື່ອຮັດໃຫ້ນຳຊົນລະປະຫານ ສະອາດ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ມືຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ພົວພັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນກົດຈະການຊົນລະປະຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມ, ເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ, ອະນຸພາກພື້ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນລະປະຫານ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ແຫ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການບຳລຸງ ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ການຍາດແຍ່ງການຂ່າວຍເຫຼືອ, ກຸ່ຍືມ ແລະ ການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ການນຳເອົາບົດຮຽນທີ່ ກ້າວໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທີ່ລອງວິທະຍາສາດຊົນລະປະຫານມາໝູນໃຊ້ ເພື່ອຮັດໃຫ້ວຽກງານຊົນລະປະຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຫັນສະໄໝ.

ພາກທີ II

ກົດຈະການຊົນລະປະຫານ

ໝວດທີ 1

ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຊົນລະປະຫານ

ມາດຕາ 9 ປະເພດຊົນລະປະຫານ

ຊົນລະປະຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- ຊົນລະປະຫານ ແບບໄຫຼວເອງ;
- ຊົນລະປະຫານ ແບບໃຊ້ຈັກສູບນຳ.

ມາດຕາ 10 ຊົນລະປະຫານແບບໄຫຼວເອງ

ຊົນລະປະຫານແບບໄຫຼວເອງ ແມ່ນ ຊົນລະປະຫານ ຂຶ້ງມີແຫ່ງນຳ, ທີ່ຕັ້ງຂອງຫົວງານ ສູງ ກວ່າລະດັບເນື້ອທີ່ກະສິກຳ.

ມາດຕາ 11 ຊົນລະປະຫານແບບໃຊ້ຈັກສູບນຳ

ຊົນລະປະຫານແບບໃຊ້ຈັກສູບນຳ ແມ່ນ ຊົນລະປະຫານ ຂຶ້ງມີແຫ່ງນຳ, ທີ່ຕັ້ງຂອງຫົວງານ ຕຳ ກວ່າລະດັບເນື້ອທີ່ກະສິກຳ ຂຶ້ງຕອງໄດ້ນຳໃຊ້ຈັກສູບນຳ.